

van Replicq en antwoord weederom zoo overboodig als haatelijk ten hare laste pareerd en hoe het in de tweede plaats met de behoorlijke consequentie te compasseeren zij, deswegens (quasi) zig het doen van dreijgementen te laten voorstaan, van daar tegens (quasi) het officium in te roepen van een Regter wiens dispositiën de Heer Eysscher R. O. zelf zig niet ontziet publicquelijk van ina-aequiteit en onregtveerdigheid te taxeeren of doen taxeeren en dat met een zoodanig gevolg, het welk ten minsten den Advocaat of Advocaten van den Heer Eysscher wel een weinig behoedzaamer had mogen maken om aan den eenen kant door nuttelooze hatelijkheden prise op zich te geeven, en aan den anderen kant de irritabiliteit van zijn of hun naturel, (waaraan de Gevange en Verweerderesse gaarne die vehemence wil toeschrijven en daarom ook zonder verdere reflexie passeeren) zoo ligtelijk en buijten noodzakelijkheid aan den dag te leggen dat de Gevange voor 't overige niet van meening zijnde haare zaak in een demelé tusschen den Heer Eijsscher en haaren Advocaat te verwickelen, dan ook wijders niet anders of meerder zal aanvoeren maar integendeel bij haare genomen conclusie van antwoord ten principaale en verzoek van provisie berusten."

Dat was sarkastisch en sneed. Zóó, (quasi) door een *gevangene zelf*, als Hoofdofficier op zijn voorman gezet te worden, was een nieuwe manier van repliek. Gevers voelde het en verheelde het niet. Eer hij in zijne Conclusie van Duplicq het gevoelen weerlegt, als zou hij en zijn advocaat met vooringenomenheid jegens Kaat bezield zijn, en hij den titel van »bekend oproermaakster" jegens haar handhaaft, moet het hem dan ook van 't hart: »dat het is van zeer geaffecteerde inventie wanneer de Advocaat van de Gevange en Verweerderesse na bij de conclusie van antwoord ten principaalen is